

תת"ע 962/06/17 - כנאענה כאמל נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 962-06-17 מדינת ישראל נ' כנאענה כאמל
תיק חיצוני: 14210279080

מספר בקשה: 1

בפני מבקשים	כבוד השופטת עידית פלד
נגד משיבים	
כנאענה כאמל	
ע"י ב"כ עו"ד גנאמה סעיד	
מדינת ישראל	
שלוחת תביעות תעבורה חדרה	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.3.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 2.6.17 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בהיותו נגד בשלושת החודשים הראשונים מיום קבלת היתר נהיגה ללא מלווה במושב שלצידו, עבירה מיום 26.11.16.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 13.9.17, ונדחתה להקראה נוספת ליום 22.3.18, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 89 ימים.

בבקשה מיום 16.6.19 טען הנאשם, כי לא קיבל זימון לבית המשפט עבור הדין ולא קיבל כתב אישום מעולם, ולא ידע על קיומו של הדין מסיבות שלא היו בשליטתו; וכי יש לו סיכויי הגנה טובים, ואולם בשלב זה אין בכוונתו לחשוף את מלוא טיעוני הגנתו. עוד טען הנאשם, כי רישיון הנהיגה נחוץ לו לעבודתו, וכי העונש שנגזר עליו חורג באופן ניכר ממתחם הענישה המקובל וגורם לו לעיוות דין ולעינוי דין.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי המבקש קיבל לידי את כתב האישום והזמנה לדין במועד ביצוע העבירה, וכי הדין נדחה ליום 22.3.18 והמבקש זומן באמצעות דואר רשום, ואישור המסירה צורף לתגובה; ובנסיבות אלה, בחלוף למעלה משנה ממועד גזר הדין, ובהיעדר נסיבה המצדיקה אי קבלת הדואר במועד, אין כל נסיבה המצדיקה ביטול פסק הדין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

ד"ן

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, המבקש זומן לדיון הראשון שהתקיים בעניינו, - הזימון נמסר בר בבד עם מסירת הדו"ח במעמד ביצוע העבירה, ונמסר למבקש בידו, והוא אישר קבלת הדו"ח בחתימתו על גבי אישור המסירה ביום 26.11.16, כעולה מדו"ח הזמנה לדיון וכתב אישום המצוי בתיק בית המשפט.

בנסיבות אלה, אין לקבל את הצהרת המבקש כי לא קיבל את כתב האישום בתיק, הצהרה אשר מנוגדת לאישור קבלת הדו"ח בחתימתו על גבי אישור המסירה, כנ"ל.

הזמנה לדיון הנדחה, ליום 22.3.18, נמסרה למבקש ביום 28.9.17, בהיעדרו למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה, כעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, וצורף לתגובת המשיבה.

לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה החתום, הכולל את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו; והמבקש לא התייחס לכך כלל בבקשתו (על אף, שכאמור, אישור המסירה מצוי בתיק בית המשפט, וניתן היה לעיין בו טרם הגשת הבקשה דנן), ולא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב, 31.03.2019).

משאלו פני הדברים, אין בידי לקבל את טענת המבקש, כי לא קיבל הזמנה לדיון; ולא שוכנעתי כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

לפיכך, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג**).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת**

עמוד 2

ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018). וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, לבד מטענה כללית בדבר סיכויי הגנה טובים, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

ביחס לטענות לחומרת העונש - במקרה דנן העונש שהושת על המבקש - 89 ימי פסילה בפועל - הוא עונש המינימום הסטטוטורי שנקבע לעבירה בה הורשע המבקש, וממילא אין מדובר בסטייה כלשהי מרמת הענישה המקובלת בעבירה זו. לפיכך, משהוטל על המבקש עונש הפסילה המינימאלי הקבוע לעבירה בה הורשע, ואף פחות יום, אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו (ראו רע"פ 222/13 **עודה מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.2013)).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ט, 14 יולי 2019, בהעדר הצדדים.